

vil være nødvendigt. Jeg er tilbøjelig til at tro, at hvis Arbejderforsikringsraadet blev suppleret med 2 Mand, vilde det være tilstrækkeligt. Jeg erkender, at det vilde være rimeligt, at Raadet bliver suppleret med Mænd, som have Forstaaelse af den Virksomhed, som dette Lovforslag omfatter, men det synes mig, at naar man supplerede Raadet med to Mand, vilde det være tilstrækkeligt, og at det er overflødigt at supplere det med flere.

Dette er jo imidlertid kun Smaating i Forhold til det hele og store Gode, som dette Lovforslag byder. Ved at gennemlæse Lovforslaget har den Tanke paatrængt sig mig, om man ikke kunde lade det gaa igennem Rigsdagen, uden at det var nødvendigt at nedsætte Udvalg i denne Sag. Det forekommer mig nemlig, at de Ændringer, som der kan være Tale om, ere saa faa og saa smaa, at det ikke var strengt nødvendigt at nedsætte et Udvalg. Det er dog ikke min Mening at ville fraaade et saadant, idet jeg antager, at Lovforslaget vil faa en let Gang gennem dette Ting og kunne nyde hurtig Fremme gennem et Udvalgs Behandling, saaledes at det snart kan komme op til det andet høje Ting og allerede blive ophøjet til Lov i denne Rigsdagssamling.

Endnu skal jeg kun nævne, at det glæder mig meget, at den højtærede Indenrigsminister ved Forelæggelsen af dette Forslag udtalte, at han havde under Udarbejdelse et Forslag om Ulykkesforsikring til Gavn for Landarbejdere og Skovbrugere, og at han haabede i den nærmeste Fremtid at ville kunne forelægge et saadant Lovforslag for Rigsdagen. Det glædede mig meget at høre, idet man jo ved Gennemførelsen af et saadant Lovforslag vil have tilendebragt det store Arbejde, som har været sat ind paa at gennemføre en Ulykkesforsikring, der kommer til at omfatte samtlige danske Arbejdere. At Regeringen har maattet have nogen Tid til at overveje denne store og vigtige Sag, er en selvfølgelig Ting, og jeg skal villig erkende, at jeg ikke havde gjort mig Haab om allerede i denne Rigsdagssamling at kunne vente et saadant Forslag. Jeg har gentagende, ogsaa under Forsikringslovenes Behandling, antydet her i Salen, at det var min Tanke, at et saadant Forslag nærmest vilde fremmet gennem den Kommission, som for Tiden behandler Spørgsmaalet om en Invaliditets- og Alderdomsforsikring, men det kan jo kun glæde mig, at den højtærede Indenrigsminister har taget resolut fat paa denne store Opgave.

Derved vil man som sagt have fuldført den Ulykkesforsikringslovgivning, som nu har beskæftiget os gennem de mange Aar, og have tilendebragt et stort og vigtigt Afsnit af den sociale Lovgivning her i Landet. Med disse faa Ord skal jeg anbefale det foreliggende Forslag til velvillig Behandling og hurtigt Fremme i det høje Ting.

Ousen: Det er kun nogle ganske faa korte Bemærkninger, jeg agter at fremsætte i Anledning af det foreliggende Forslag, og jeg kan saa meget bedre nøjes med at gøre det kort, som jeg i alt væsentligt er enig i de Udtalelser, der fremkom fra det ærede Medlem (Thomas Larsen), der nu satte sig. Han nævnede jo de Tal, hvorom det drejer sig baade med Hensyn til de Personer, der ville falde ind under den udvidede Forsikring efter dette Forslag, og med Hensyn til de Pengebeløb, som det fremtidig vil dreje sig om. Det er jo fuldstændig rigtigt, som det ærede Medlem sagde, at hvad det aarlige Pengebeløb angaar, da er det i Virkeligheden en ren Bagatel for Statskassen. Hvad Personantallet angaar, er det jo ikke saa ganske ringe, og jeg vil derfor gerne udtale min Glæde over, at vi, hvis dette Lovforslag ophøjes til Lov, hvad jeg absolut gaar ud fra vil ske, ere naaede saa vidt, at alle de Folk, der beskæftige sig med Søfart og Fiskeri, vel at mærke med den praktiske Udøvelse af disse Ting, falde ind under Ulykkesforsikringen. Jeg skal gøre et Par Bemærkninger med Hensyn til de enkelte Paragraffer i det foreliggende Forslag. Med Hensyn til § 1, Spørgsmaalet om, hvem der falder ind under Forsikringen efter dette Forslag, indrømmer jeg, at den er meget vidtgaaende, idet den medtager Folk, som man strengt taget ikke kan henregne til Fiskeri- eller Søfartsbefolkningen. Men naar der under § 1 ogsaa nævnes Isning, vil jeg gerne rette et Spørgsmaal til den højtærede Indenrigsminister angaaende dette Punkt, idet det ellers maaske senere kunde blive Genstand for Misforstaaelse. Naar her nævnes Isning, tænker man vel kun paa den Isning, der finder Sted for Skibsfartens Vedkommende. Efter den Udvikling, der er sket, foregaar der ganske vist her i Landet megen Isning, som ikke falder ind under Søfart, men jeg antager ikke, at en saadan Isning kan falde ind under det foreliggende Forslags Omraade. Skulde Isning i al Almindelighed falde ind derunder, vilde det jo ogsaa